

گزینه ۴

۱

در گزینه "۴"، واژه "جهل" نادرست نوشته شده است.

گزینه ۱

۲

در بیت گزینه "۱" نیز مثل بیت صورت سؤال، شاعر بیان می‌کند آنچه از دوست می‌رسد نیکوست، هرچه هست!

گزینه ۲

۳

بیت گزینه "۲" نیز مانند بیت صورت سؤال، تنها راه رستگاری را پیروی از پیامبر می‌داند.

گزینه ۴

۴

در جمله "او) ماه مجلس شد"، "او"ی پنهان نهاد است و "ماه" مسند. اما مصراع دوم به دو شکل بازگردانی می‌شود: "برای دل رمیده‌ام، انیس و مونس شد" و "انیس و مونس دل رمیده‌ام شد" که در حالت اول، "دل" پس از حرف اضافه آمده است و متمم است و در حالت دوم پس از نقش‌نمای اضافه (=) آمده است و مضاف‌الیه می‌شود. بین گزینه‌ها، تنها گزینه "۴" ممکن است پاسخ باشد.

گزینه ۲

۵

بیت گزینه "۲" مثل بیت صورت سؤال، بیان می‌کند هرچه از دوست رسد نیکوست. بیت صورت سؤال این مفهوم را با بیان "زهری که باید آن را با شیرینی تمام، نوشید" بیان کرده است و بیت گزینه "۲" خود را با نی مقایسه کرده است و خطاب به محبوب می‌گوید: "من نی نیستم که اگر مرا بزنی، صدایی از من درآید. این ضربه‌های تو برای من، مثل نوازش است."

گزینه ۲

۶

بیت گزینه "۲" و بیت صورت سؤال می‌گویند هرچه از دوست رسد نیکوست، چه زهر باشد و چه شربت ناب، چه درد باشد چه مرهم، چه تیر باشد و چه هر چیز دیگر.

گزینه ۴

۷

به جز بیت گزینه "۴"، همه ابیات در بیان این مفهوم که از انسان، تنها نام می‌ماند، قرابت معنایی دارند. بیت گزینه "۴" بی‌تی مدحی است.

گزینه ۲

۸

بیت گزینه ۲ "هم مانند بیت صورت سؤال می‌گوید هرچه از دوست رسد نیکوست، چه زهر باشد و چه شربت ناب، چه درد باشد، چه مرهم.

گزینه ۳

۹

واژه‌های "دراز"، "پرشان" و "کوته" در معنای "کوتاه" در بیت صورت سؤال صفت بیانی هستند.

گزینه ۳

۱۰

در عبارت "سال‌های دوری"، واژه "دوری" مضاف‌الیه است که وابسته پسین است نه هسته.

گزینه ۱

۱۱

واژه "لهجه" در گزینه ۱ "نادرست نوشته شده است.

گزینه ۲

۱۲

واژه‌های "سرافراز" و "جهان‌تاب" در گروه‌های "سرو سرافراز من" و "ماه جهان‌تاب من"، در بیت صورت سؤال صفت بیانی هستند.

گزینه ۲

۱۳

بیت گزینه ۲ "مثل بیت صورت سؤال، بیان می‌کند هرچه از دوست رسد نیکوست. چه تیغ بلا باشد که باید آن را بر چشم گذاشت و چه زهر که باید آن را با شیرینی تمام، نوشید.

گزینه ۲

۱۴

ابیات صورت سؤال و گزینه ۲ هر دو در بیان اینکه "هرچه از دوست رسد نیکوست" قرابت معنایی دارند. در بیت گزینه ۲ "می‌خوانیم: حتی اگر دشنام دهی، من فقط دعایت می‌کنم. من، چون بنده و تو چون پادشاه؛ من خدمت می‌کنم، هرچند مرا عزیز نداری."

گزینه ۱

۱۵

واژه "ذکاوت" در گزینه ۱ "نادرست نوشته شده است.

گزینه ۳

۱۶

ابیات صورت سؤال و گزینه ۳ هر دو در بیان اینکه "هرچه از دوست رسد نیکوست" قرابت معنایی دارند. مفهوم سایر ابیات: گزینه ۱: "از خیر خود گذشتن" گزینه ۲: "نیک و بد جهان، خوشی و ناخوشی آن، همگی در هم است." گزینه ۴: "بیتی عاشقانه و صحبت عاشق با معشوق"

گزینه ۲

۱۷

ترکیب "مجالس شعرا" تشبیه ندارد. اما در سه ترکیبِ دیگر، یکی از واژه‌ها به دیگری تشبیه شده است: ذهن به قلک، شکر به گوهر، پندار به رخس.

گزینه ۴

۱۸

در عبارت گزینهٔ "۴" واژهٔ "رسا" مدّ نظر است.

گزینه ۳

۱۹

در عبارت گزینهٔ "۳"، "بلند" صفت بیانی است. گروه‌های اسمی مورد بحث و هسته‌های آن‌ها: "آرایشِ صحنه‌های شعرش" / "دهانِ معلّم" / "همتِ بلند" / "زیارتِ حرمِ حضرتِ معصومه"

گزینه ۴

۲۰

در بیت گزینهٔ "۴" نیز مانند ابیات صورت سؤال، شاعر بیان می‌کند هرچه از دوست می‌رسد نیکو و خوشایند است.